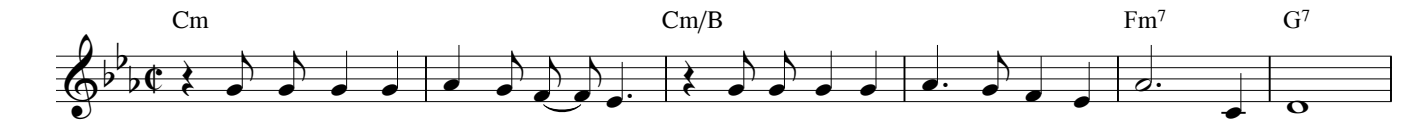

Дві стижинки.

1. Дві сти-жин-ки, дві до-ро - ги, че-рез ра-дос - ті, три-во - ги у жит - ті.
 2. А жит - те - ве спіль-не по - ле, де лю-бов не бу - де бо-лем, за - цві - те,

Бу-ли завж - ди о-ди-но - кі, та зу-стрі-лись дня од-но - го як стум ки.
 Ко-ло-соч - ка - ми жи-ви-ми, дня-ми ра - дос - ті но-ви - ми, зо - ло - те.

З лас-ки Бо-жо - ї та во - лі, по - єд - на-ли - ся дві до-лі на ро - ки, дві ду-ші в од
 Со - неч-ко лю - бо-ві ра - но, в кві-точ-ках сві - ти - ти ста-не і бу - де Бо-же, в них

но зли ли - ся, як го-луб-ки об - ня-ли - ся на ві - ки. Для лю - бо - ві
 бла-гос ло-він-ня, всіх Він кли-че в не-бо си - не до Се - бе. 2. Їх лю-бов не

є кри-ни - ця. Жи-ве Бо - жа та - єм-ни - ця в зла-го - ді. Чи то доб - ре,
 пе - рес - та - не і ні-ко - ли не зі-в'я - не у Хрис-ті. Ми ба-жа - є -

чи по - га - но, ми ві - та - єм всіх, ба - жа - єм доб - ро - ти.
 мо про-жи - ти і ду - ше - ю мо - ло - ді - ти на-віть в ста - рос - ті.